

Om begærlighed

I Johannes 10:10 sagde Jesus:

”... men jeg er kommet, for at de skal have liv, ja overflod af liv.”

Mange tager dette vers, isolerer det og oversætter det som et løfte om et liv uden problemer og fuld af alle mulige ”velsignelser”, som de forestiller sig for sig selv og deres familie, især inden for økonomi og sundhed. Selvom en sådan opfattelse appellerer til kødet, er det ikke desto mindre en forvrængning af evangeliet, et falsk evangelium. Især hvad angår rigdom, er det sande kristne liv ikke et liv, der søger rigdom. Som vi vil se, gør Bibelen det helt klart, at rigdom ikke kan være et gyldigt mål for en sand kristen. Som Paulus sagde i 1 Timoteus 6:7-10:

1 Timoteus 6:7-10

”Vi havde jo ikke noget med os, da vi blev født, og vi kan ikke tage noget med os, når vi skal herfra. Vi skal være glade og tilfredse, når vi har mad at spise og tøj at tage på. ⁹ De, der vil være rige, falder let i fristelser og går i Djævelens fælde. De får alle slags tåbelige og skadelige ønsker og vaner, som styrter mennesker i ødelæggelse og fortabelse. Kærlighed til penge fører til alt muligt ondt. Nogle er på grund af kærlighed til penge faret vild fra troen og har påført sig selv stor smerte.”

”Vi skal være glade og tilfredse, når vi har mad at spise og tøj at tage på”: det eneste, vi har brug for, min bror og søster, er mad og tøj. Det græske ord, der her er oversat med ”tøj”, burde hellere være oversat med ”beklædning”. Når vi har mad og beklædning – dvs. et sted at bo (at være ”tildækket”) og tøj at tage på – bør vi være tilfredse. Det er alt, hvad vi har brug for! Og det er, hvad vores Herre har lovet os at give os, og han siger, at vi slet ikke skal bekymre os (Mattæus 6:28-34)! Men nogle bekymrer

sig ikke kun om disse ting, de vil også være rige! Denne passage – og mange andre, som vi vil se – efterlader imidlertid ingen tvivl: Ønsket om at være rig vil være fatalt for vores tro. Som vi lige har læst: »De, der vil være rige, falder let i fristelser og går i Djævelens fælde. De får alle slags tåbelige og skadelige ønsker og vaner, som styrter mennesker i ødelæggelse og fortabelse.« Bemærk, at passagen ikke henviser til dem, der er rige, men til dem, der ønsker at være rige! Hvis man er fattig, men ønsker at være rig, tilhører man den gruppe, som denne advarsel er rettet til. På den anden side kan man være rig – uden egentlig at stræbe efter det – men bruge sin rigdom til evangeliske formål, såsom at give mad til de fattige, hjælpe forældreløse børn eller udbrede evangeliet. Denne passage henviser altså ikke til ham. Men den henviser til alle, der ønsker at blive rige. Og som apostlen meget klart siger, er roden til alt ondt netop dette: ønsket om at blive rig, kærligheden til penge, grådighed; med andre ord ikke at være tilfreds med mad og klæder, men altid at ønske at have mere og mere. Som Johannes Chrysostomos, en stor teolog fra det 4. århundrede, sagde:

”Rig er ikke den, der har mange ejendele, men den, der ikke har brug for meget. Tilsvarende er fattig ikke den, der ikke har noget, men den, der ønsker at have meget. Hvis man ønsker at have meget, bør vi betragte ham som den fattigste af alle, selvom han har flere penge end alle andre tilsammen.”

Det er ikke så meget indkomsten, man har, der afgør, om man er rig eller fattig, men de ønsker, man har. Hvis han er tilfreds med mad og tøj, er han rig, da han ikke har noget ønske om mere. Men hvis han ikke er tilfreds med mad og tøj, men for eksempel ønsker at bo i et luksuriøst hjem, tage på luksuriøse ferier, køre i dyre biler osv., så er han på grund af sine ønsker fattig. Og for at tilfredsstille disse ønsker ønsker han at blive rig, hvorved han falder i fristelse og en fælde.

Som Herren sagde til os:

Mattæus 16:24-27

”Så sagde Jesus til dem, som fulgte ham: „De, der ønsker at være mine disciple, skal lægge alt deres eget til side og følge mig, også selv om det koster livet.^[a] De, der klamrer sig til det jordiske liv, vil miste det himmelske. Men de, der sætter livet til for min skyld, vil få det evige liv. **Hvad gavner det et menneske at vinde hele verden, hvis sjælen går fortabt? Findes der noget, der er mere værd end et menneskes sjæl?** En dag vil Menneskesønnen komme i sin Fars herlighed sammen med sine engle, og da vil han dømme ethvert menneske efter dets handlinger.””

Forestil dig, at vi har formået at vinde hele verden. Forestil dig, at vi ikke kun har alt, hvad vi ønsker, men også det dobbelte og tredobbelte. Hvad ville gevinsten være, hvis vi i processen mister vores egen sjæl? Og det er sikkert: hvis vi følger denne vej, begærlighedens vej, vil prisen være vores egen sjæl! For som vi tidligere har læst: kærlighed til penge er roden til alt ondt, hvis ende er ødelæggelse og fortabelse. Lad os her huske lignelsen om den tåbelige rige mand:

Lukas 12:15-21

”Så sagde han til dem, der stod omkring ham: „**Vogt jer for al slags pengebegær**, for økonomisk velstand kan ikke skænke jer livet.” Derpå fortalte Jesus en historie: „En rig mand havde en gård, hvis marker havde givet en rekordstor høst. Han spekulerede derfor på, hvad han skulle gøre, for han havde ikke plads til den enorme høst. Til sidst sagde han til sig selv: „Jeg vil rive mine lader ned og bygge nogle endnu større, så jeg kan få det hele under tag. Derefter vil jeg tage den med ro og sige til mig selv: Nu har du samlet nok til mange år, og det er på tide, du nyder livet. Spis, drik og vær glad!› Men Gud sagde til ham: 'Du er en tåbe! I nat skal du dø! Hvem skal så have alt det, du har skrabt sammen? **Sådan går det den, der kun tænker på at samle sig rigdomme på jorden i stedet for at tjene Gud.**”

Der er et ønske om at blive rig, som er velsignet og berettiget: ønsket om at være "rig" med hensyn til Gud og Hans rige. Det er det eneste ønske om at være rig, som er berettiget. I modsætning hertil er ønsket om at være rig **i denne verden** ikke kun uvelsignet, men det er lig med en katastrofe, da det leder dem, der har dette ønske, på afveje fra troen og det sande evangelium. Herren fortalte ovenstående lignelse netop for at advare os om denne fare. Som han sagde:

Lukas 12:15

"Så tilføjede han henvendt til de omkringstående: „**Vogt jer for al slags pengebegær**, for økonomisk velstand kan ikke skænke jer livet."

"Vogt jer for al slags pengebegær"! Vend jer bort fra og vær på vagt over for enhver, der foregiver at være kristen og lover jer rigdom eller opfordrer jer til at søge rigdom. At ønske at være rig har intet med ægte kristendom at gøre.

Faktisk er begærlighed en synd af samme kategori som utroskab, hor og tyveri, og de, der er grådige, kommer ikke ind i Guds rige. Paulus gjorde dette klart:

1 Korintherbrev 6:9-11

"Ved I ikke, at de, der lever i oprør mod Gud, ikke får del i Guds rige? Pas på, at I ikke bedrager jer selv! Mennesker, der lever i seksuel synd, utroskab eller afgudsdyrkelse, vil ikke få del i Guds rige. Det samme gælder mænd, som praktiserer homoseksualitet, og det gælder tyveknægte, **griske mennesker**, drankere, svindlere og dem, der nedgør andre. Den form for levevis har nogle af jer haft, men nu er I blevet rensset fra jeres synder. I er frikendte på grund af det, som Herren Jesus Kristus og Guds Ånd har gjort for jer, og I er nu indviet til at tjene Gud."

Før vi kom til Kristus, var vi nogle af disse ting. Men alt dette blev vasket væk med vores dåb, som naturligvis ikke bare er en ceremoni, men noget meget vigtigt, der

markerer starten på vores nye liv i Kristus. Vil vi så vende tilbage til disse ting? Hvis vi gør det, hvis vi bevidst ønsker at leve et liv i begærlighed, et liv hvor vi jagter ting og rigdom, så lad os ikke bedrage os selv: vi vil ikke arve Guds rige! Og se også, at begærlighed er i samme kategori som utugt, ægteskabsbrud, homoseksualitet, afgudsdyrkelse osv.

For ikke at efterlade nogen tvivl gentager Paulus faktisk den samme advarsel i Efeserbrevet:

Efeserbrevet 5:1-8

”Da I nu er Guds elskede børn, så lad ham være jeres forbillede i alle ting. Elsk hinanden, ligesom Kristus elskede os. Han gav jo afkald på sit liv for vores skyld og bragte sig selv som et livligt duftende offer til Gud. Seksuel synd, umoralske handlinger eller **griskhed** må ikke forekomme hos jer, for det hører ikke hjemme blandt Guds folk. Uanstændig snak, tåbeligheder og ondskabsfuld ironi passer sig heller ikke for kristne. Brug i stedet munden til at takke Gud. **I kan være sikre på én ting: Folk, der lever i seksuel synd eller anden umoral eller griske personer vil ikke få del i Kristi og Guds rige. Griskhed er nemlig en form for afgudsdyrkelse.** Lad jer ikke bedrage med tomme løfter om, at der ikke sker noget ved det, for Guds dom vil ramme dem, der lever i oprør mod ham og gør sådanne ting. Derfor må I ikke gøre fælles sag med den slags mennesker. Før i tiden spredte I mørke omkring jer, men nu spreder I lyset fra Herren. I skal leve som lysets børn,”

Og igen Kolossenserne 3:1-7

”Nu, hvor I ligesom Kristus er blevet oprejst til et nyt liv, skal I lægge vægt på de værdier, som kommer ovenfra, hvor Kristus sidder på tronen ved Guds højre hånd. Læg vægt på den himmelske verdens værdier, ikke de jordiske. Jeres gamle liv er forbi, og jeres kommende liv ligger gemt hos Gud, hvor Kristus er. Når Kristus bliver åbenbaret i sin herlighed, vil jeres kommende liv blive synligt, og I vil opnå den samme herlighed, som Kristus har. Alt det i jeres gamle liv, som hører denne verden til, skal I derfor overgive til

døden: seksuel synd, urene tanker, skammelige lidenskaber og ondt begær, **samt pengegriskhed, som er en form for afgudsdyrkelse.** Gud vil straffe de ulydige mennesker, der lever sådan. I levede også engang i ulydighed mod Gud”

Som vi ser, er spørgsmålet om begærlighed, kærlighed til penge, så alvorligt, at apostlen advarede om det i flere af sine breve. Alle de lokale menigheder skulle vide det! Ingen skulle blive vildledt! Derfor gentager han advarslen tre gange. Og advarslen er den samme: begærlighed – og de andre ting, der nævnes i ovenstående passager – vil holde dem, der udøver det, uden for Guds rige, medmindre de omvender sig.

I disse passager taler Paulus ikke om mennesker uden for kirken. Hvis han gjorde det, ville det betyde, at en ikke-kristen, der ikke praktiserede disse ting, ville komme ind i Guds rige, selvom han fornægtede Kristus. Men det er umuligt. Så det er os, der er inden for, mennesker i kirken, VI, som denne advarsel henviser til. Hvis vi – efter at være blevet rensat for vores synder og have kendt lyset – falder i disse ting og ikke omvender os, vil vi ikke komme ind i Guds rige. For sand tro, min bror og søster, er ikke bare en bekendelse, men en vandring. En vandring, hvor vi, hvis vi falder, rejser os – gennem omvendelse – og fortsætter. Men hvis vi nægter at rejse os, hvis vi ikke omvender os, så vil det ske, som disse passager siger, og vi bør ikke være i tvivl om det.

Som Herren sagde:

Lukas 16:13

”Ingen kan tjene to herrer! Han vil nemlig enten hade den ene og elske den anden, eller holde sig til den ene og foragte den anden; **I kan ikke tjene både Gud og Mammon!**”

Med mammon menes penge. Vi kan ikke tjene både Gud og penge på samme tid. Det er enten det ene eller det andet. Vi bedrager os selv, hvis vi tror, vi ved bedre! Og jeg er sikker på, at nogle af os faktisk bedrager os selv på dette punkt. Fordi kærligheden til penge fremmes af hele verden og samfundet og undertiden endda af nogle, der

foregiver at være kristne prædikanter, betragtes det som noget acceptabelt. Derfor begynder mange af de passager, vi har læst indtil nu, med ordene: »Lad jer ikke vildlede« eller »vær på vagt«. Guds ord har ikke en blød modsatrettet holdning til spørgsmålet, men en hård modsatrettet holdning, som vi har set udtrykt i en lang række passager.

For at opsummere det, vi har set indtil nu:

- i. Vi kan ikke tjene både Gud og penge.
- ii. De grådige vil ikke arve Guds rige.
- iii. Kærlighed til penge er roden til alt ondt.

Afslutningsvis lad os lægge alle sådanne onde begær til side og lytte til vores Mesters ord, som sagde, at vi ikke skal bekymre os om noget, men først søge Gud og hans rige, så vil alt, hvad vi har brug for, blive os tilføjet. Er det ikke vidunderligt og mere end nok? Dette løfte gav han os umiddelbart efter lignelsen om den tåbelige rige, som vi læste ovenfor:

Lukas 12:22-31

”Og Han sagde til Sine disciple: ”Derfor siger Jeg jer: bekymrer jer ikke for jeres liv, hvad I skal spise, eller for jeres legeme, hvad I skal klæde jer i! Thi livet er mere end maden og legemet mere end klæderne. Læg mærke til ravnene: de hverken sår eller høster, de har hverken spisekammer eller lade - men Gud føder dem! Og hvor meget mere [[værd]] er ikke I end fuglene? Og hvem af jer kan ved at bekymre sig lægge en alen til sin alder? Hvis I altså ikke kan gøre dette mindste, hvorfor er I da bekymrede for de andre ting? Læg mærke til liljerne, hvordan de vokser: de arbejder ikke, heller ikke spinder de; men Jeg siger jer: end ikke Salomon i al sin herlighed var klædt som en af dem! Hvis Gud da således klæder græsset på marken, som er i dag og i morgen kastes i ovnen, hvor meget mere da ikke jer, I lidettroende? **Og bekymrer jer ikke for, hvad I skal spise og hvad I skal drikke, og vær ikke urolige;** thi efter disse ting søger hedningerne i verden; **men**

jeres Fader veed, at I trænger til dette. Nej, søg Guds Rige, så vil alt dette blive givet jer i tilgift!”

Vores Fader kender vores behov og tager sig af os! Derfor instruerer brevet til hebræerne os:

Hebræerne 13:5-6

“Vær ikke pengebegærlige i jeres færd; nej, lad jer nøje med dét, I har. Thi Han har sagt: »Jeg vil ikke slippe dig, ej heller forlade dig!« Således kan vi fulde af tillid sige: »Herren er min Hjælper, hvad kan mennesker gøre mig?«

Vi skal ikke give efter for begærlighed, men være tilfredse med det, vi har. Hvorfor? Fordi Han sagde, **Han vil aldrig forlade os eller svigte os.** Herren er altså vores hjælper! Vi skal ikke frygte! Vi vil ikke bekymre os! I stedet, som Paulus sagde:

Filipperne 4:6-7

”Bekymrer jer ikke for noget, men lad i alle ting jeres anmodninger blive kendt for Gud i bøn og påkaldelse med taksigelse! Så vil Guds fred, som overgår al forstand, bevare jeres hjerter og jeres tanker i Kristus Jesus.”

Anastasios Kioulachoglou